

Κάλλις γαιδουρόδεμα | παρὰ γαιδου-
ρογύρεμα. Συνών. γαιδουρογύρεμα.

γομαρογυρεύω ένιαχ. γουμαρουγυρεύου Θεσσ. (Τσαγκ-
καρ.) γ'μαρουγυρεύου Στερελλ. (Φθιώτ.)

Έκ του ούς. γομάρι καὶ τοῦ ρ. γυρεύω.

Ἀναζητῶ χαμένον ὄνον ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Κάλλιον γουμαρόδιρι | παρὰ γουμαρουγύριβι
(ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις προνοητικὸς διὰ νὰ ἀποφεύγῃ
τὰς ταλαιπωρίας) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Συνών. γαιδου-
ρογυρεύω, γαιδουροζητῶ, γαιδουροκυν-
νῆγῶ.

γομαροδένω ένιαχ. γουμαρουδένου Ἡπ. (Ἀρτοπ.
Ἰωάνν. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) γ'μαρουδένου Στε-
ρελλ. (Φθιώτ.)

Έκ του ούς. γομάρι καὶ τοῦ ρ. δένω.

Προσδένω που τὸν ὄνον ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Κάλλιον γουμαρόδιρι παρὰ γουμαρουγύριβι
(ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι τις προνοητικὸς διὰ νὰ ἀποφεύγῃ
τὰς ταλαιπωρίας) Θεσσ. (Τσαγκαρ.)

Κάλλιον γουμαρόδιρι παρὰ γουμαρουχάλεινι
(συνών. μετὴν προηγούμε.) Ἡπ. (Ραδοβύζ.) Συνών. γαι-
δουροδένω.

γομαροδέσιμο τό, ένιαχ. γ'μαροδέσιμο Στερελλ. (Παρ-
νασσ.)

Έκ του ρ. γομαροδένω.

Τὸ δέσιμον τοῦ ὄνου ένιαχ.: Παροιμ.

Κάλλιο γ'μαροδέσιμο παρὰ γ'μαρογύρεμα
(καλύτερον νὰ εἶναι τις Προμηθεὺς παρὰ Ἐπιμηθεὺς) Στε-
ρελλ. (Παρνασσ.) Συνών. παροιμ. Κάλλις γαιδου-
ρόδεμα | παρὰ γαιδουρογύρεμα. Συνών.
γαιδουρόδεμα, γαιδουροδέσιμο.

γομαρόδοντο τό, ένιαχ. γ'μαρόδοντο Στερελλ. (Δεσφ.)
γ'μαρόδοντου Μακεδ. (Γήλοφ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ δόντι.

Ὁδὺς τῆς ἄνω σιαγόνος, ὅταν εἶναι μέγας ἐνθ' ἄν.
Συνών. γαιδουροδόντο, δοντούρα, καπρό-
δοντο, σκυλλόδοντο.

γομαροδουλεῖα ή, ένιαχ. γουμαρουδουλεῖα Ἡπ.
(Ραδοβύζ. κ.ά.) γ'μαρουδουλεῖα Ἡπ. (Ἀρτοπ.) Στερελλ.
(Λιανοκλάδ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ δουλεῖα.

Ἡ λίαν ἐπίπονος ἐργασία ἐνθ' ἄν.: Ἀχ. πιδιά μ', αὐτὴ ἡ
δ'λεῖα γ'μαρουδουλεῖα εἶμι Ἡπ. (Ἀρτοπ.) β) Ἡ ἐργασία
τοῦ γεωργοῦ, καθ' ὅτι εἶναι βρεῖα Στερελλ. (Λιανοκλάδ.)

γομαρόδυσμος ό, ένιαχ. γουμαρουδύσμους Θεσσ.
(Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δα-
σοχώρ. Δεσκάτ. Τριχοκκ. κ.ά.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ δύσμος.

Τὸ φυτὸν Ἡδύσμος ό ἄγριος (Mentasyvestris) τῆς
οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (Labiatæ). Συνών. ἀγριοβάλ-
σαμο 1, ἀγριόδυσμος, καλαμήθρα, πε-
τροκαλαμήθρι.

γομαροθέμι τό, ένιαχ. ὁμαροθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ του ούς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θέμι.

Πλήθος φορτίων ἐκ κλάδων ἢ ξύλων ἐνθ' ἄν.: Μουρέ, εἴ-
δα ὁμαροθέμι ν' πού ν' ἐκεῖ μέσ' ἔς τὴν αὐλή! Ἀπύρανθ.
Συνών. γομαροβόλι.

γομαροκαβαλλίνα ή, ένιαχ. γουμαρουκαβαλλίνα
Θεσσ. (Μελιβ.) γ'μαρουκαβαλλίνα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ζίλιστ.
Μύτικ. Παλαιοχ. Σπάρτ. κ.ά.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καβαλλίνα.

Ἡ κόπρος τῶν ὄνων ἐνθ' ἄν.: Μάσι κείν' τ'ς γ'μαρου-
καβαλλίνις κὶ πέτα τ'ς ἔς τοὺν κήπου σ' νὰ κουπριστῇ
Στερελλ. (Αἰτωλ.) Δέν πᾶς καλύτιρα νὰ μαζέψ'ς γ'μαρου-
καβαλλίνις; Στερελλ. (Παλαιοχ.) Σκατά, σ'λλόσκατα κὶ
γ'μαρουκαβαλλίνις νὰ πᾶς τ'ς κυρᾶς σ' Στερελλ. (Ζίλιστ.)
Σὰ γ'μαρουκαβαλλίνα εἶμι τρανὸ αὐτὸ τοῦ σύκου Στερελλ.
(Αἰτωλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γομαροβοονιά.

γομαροκαλόκαιρο τό, ένιαχ. γουμαρουκαλόκαιρου Ἡπ.
(Ἀρτοπ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλλι-
πεύκ. Κρυόβρ. Μαυρέλ. Συκαμν. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ.
(Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τριχοκκ. Τριφύλλ.
κ.ά.) γ'μαρουκαλονκαίρ' Στερελλ. (Φθιώτ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καλοκαίρι.

Ἡ φθινοπωρινὴ καλοκαιρία ἐνθ' ἄν.: Πλιότερο καψώνω
τὸ γομαροκαλόκαιρο παρὰ τὸ καθαυτοῦ καλοκαίρι Ἡπ.
Τώρα τ' γουμαρουκαλόκαιρον θὰ πάου ἔς τὴν Κουνόσπονλη
γιὰ τ' λύκου (= γιὰ νὰ σκοτώσω κανένα λύκο) Θεσσ. (Καλ-
λιπεύκ.) Θὰ κᾶν' πάλ' ζέστ', θὰ νὰ ἔχουμι τοῦ γουμαρουκα-
λόκαιρου Ἡπ. (Κουκούλ.) β) Ἡ μεγάλης διαρκείας καλοκαι-
ρινὴ περίοδος Στερελλ. (Φθιώτ.): Πέρασ' ἔνα γ'μαρουκαλον-
καίρ' κὶ δὲν ἔκαρις τίποντα. Συνών. γαιδουροκαλό-
καιρο, μικρὸ καλοκαιράκι.

γομαροκάρφι τό, ένιαχ. γ'μαρουκάρφ' Στερελλ.
(Φθιώτ. Φωκ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καρφί.

Τὸ πρὸς πετάλωμα τῶν ὄνων καρφίον ἐνθ' ἄν.

γομαροκατάσταση ή, ένιαχ. γουμαροκατάστασ' Μα-
κεδ.

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ κατάστασις.

Κατάστασις ἀρμόζουσα εἰς γομάρι, εἰς ὄνον, ἥτοι
ἀσχημοσύνη, ἀγροικία ἐνθ' ἄν.: Φρ. Σ' τοῦ χονδριό μας τάξ',
πράξ' γουμαροκατάστασ' (εἰρων. ἐπὶ ἀκαταστασίας) Μα-
κεδ. Συνών. γαιδουροκατάστασις (βλ. εἰς λ. γαι-
δουροκατάστασις).

γομαροκάτουρο τό, ένιαχ. γουμαροκάτ'ρου Μακεδ.
γ'μαροκάτ'ρον Στερελλ. (Φθιώτ.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ κάτουρο.

Τὸ οὔρον τοῦ ὄνου ἐνθ' ἄν. Συνών. γαιδουροκά-
τουρο.

γομαροκαύκαλο τό, ένιαχ. γουμαροκαύκαλο Ἡπ.
(Βαβούρ. Τσαμκν.) γουμαροκαύκαλο Ἡπ. (Ἀρτοπ. Ρα-
δοβύζ. κ.ά.)

Έκ τῶν ούς. γομάρι καὶ καύκαλο.

Σκελετὸς κεφαλῆς ὄνου ἐνθ' ἄν.: Συνών. γαιδουρο-
καύκαλο.

